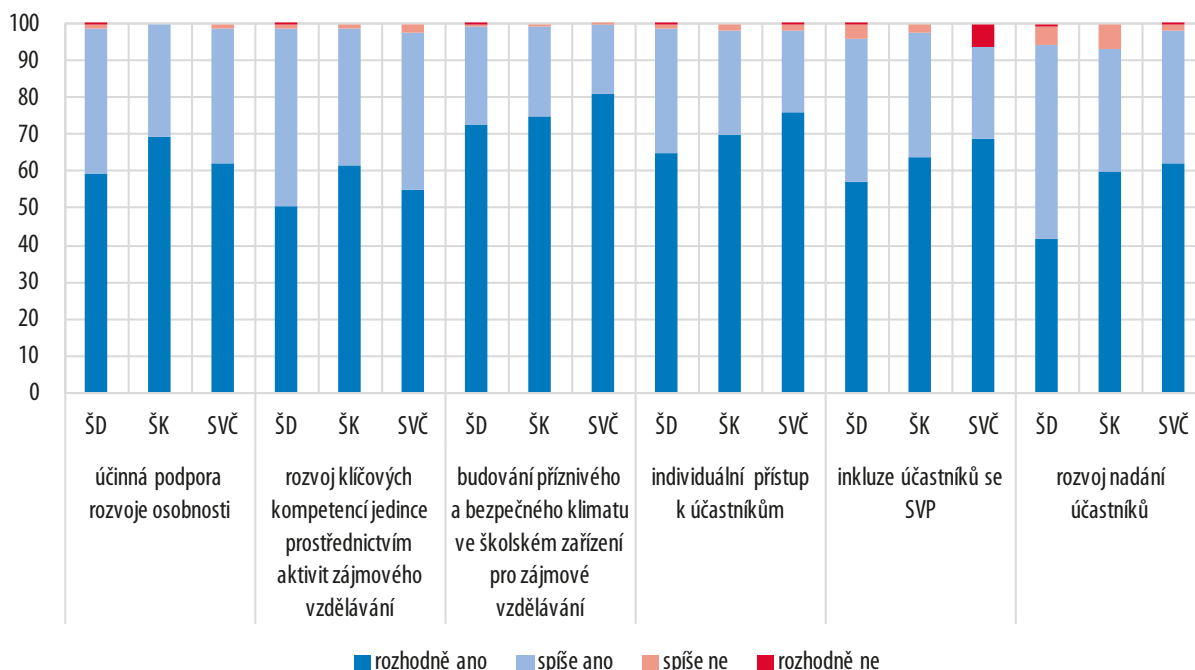

Průběh zájmového vzdělávání – podíl hospitací (v %)

Účinný rozvoj klíčových kompetencí žáků v oblasti ekologie, ICT a trávení volného času podporovala nabídka výukových programů SVČ pro školy v době vyučování nebo v odpoledních hodinách zaměřených na praktickou činnost v terénu. Vysokou kvalitu mají např. ekologické výukové programy, které účastníci absolvují přímo v areálech ekocenter a minizoo.

Slabé stránky vzdělávání SVČ charakterizovala v menší míře účinná (intuitivní) organizace pedagogického procesu. Pedagogové neměli dostatečně rozpracované cíle, kompetence a očekávané výstupy z ŠVP v denících zájmových útvarů. Ke sledování výsledků vzdělávání nevyužívali efektivně nástroje pro zjišťování. Nedostatečná byla podpora sebereflexe účastníků prostřednictvím sebehodnocení a vzájemného hodnocení a zpětná vazba ze strany pedagoga k individuálnímu posunu účastníků zájmového vzdělávání. Chyběl účelný závěr vzdělávací jednotky, ve které by se účastníci dozvěděli, jak se jim práce zdařila, chyby které by mohli příště odstranit. Nemohli se vyjádřit ke své práci, případně k činnosti kamarádů. Závěr proběhl formou „dnes končíme a příště budeme pokračovat, nebo začneme plnit jiné úkoly“.

Důležitým ukazatelem kvality výchovně-vzdělávací práce střediska je účinná spolupráce zařízení s partnery v rámci školy, obce a regionu. Střediska volného času účelně kooperují s mnoha vnějšími partnery. SVČ se aktivně účastní kulturních a společenských akcí v obci nebo regionu. Přesto nejdůležitějším partnerem jsou pro ně místní školy. Koordinují s nimi organizaci vzdělávání v oblasti společného prostorového a materiálního zázemí, využívání pedagogických pracovníků a zajištění přesunu žáků mezi subjekty. Silnou stránkou je realizace společných akcí a projektů (83,6 %). Nedostatečná je oblast informování a podpory žáků se SVP. Střediska se nejčastěji podílejí na rozvoji pohybových aktivit (93,4 %), uměleckých aktivit (86,9 %), gramotností (68,9 %), podpoře nadaných žáků (62,3 %) a prevenci rizikového chování (67,2 %).

Při hospitacích bylo patrné, že zvláštní důraz byl pedagogy kladen na metody podporující aktivitu účastníků a využívající názor, pozorování a předvádění. Nejčastěji ve spojení s vyprávěním, vysvětlováním a výkladem. Svě nezastupitelné místo mají samozřejmě metody praktických činností. Pozitivně lze hodnotit skutečnost, že téměř všechny navštívené hodiny podporovaly u účastníků získávání vědomostí a praktických návyků v oblasti aktivního